

63. MÜNÂFİKÛN SÛRESİ

Medîne döneminde, Mustalık Oğulları gazvesinden hemen sonra, muhtemelen hicretin altıncı yılında indirilmiştir. Adını, ilk ayetinde geçen “Münâfıkûn: Münâfıklar, ikiyüzlüler” kelimesi nden almıştır. 11 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

I. Ey şanlı Elçi! İslâm toplumunu içten çökertmeye çalışan ikiyüzlüler senin yanına geldiklerinde, “Senin gerçekten Allah’ın Elçisi olduğuna şahitlik ederiz!” derler. Evet,

Allah senin Kendi Elçisi olduğunu bilmektedir fakat aynı zamanda Allah, senin Peygamberliğine inandıklarını iddia eden bu ikiyüzlülerin yalan söylediğine de şahitlik etmektedir!

2. Onlar, yeminlerini kalkan edinerek insanları Allah'ın yolundan saptırmaya kalkıştılar. Bir taraftan İslâm'a bağlı olduklarını söyleyip kendilerini Müslümanların suçlamalarından koruyor, diğer taraftan Hz. Peygamber ve Müslümanlar aleyhinde şüphe uyandıracak asılsız söylentiler yayarak insanları hak dinden çevirmeye çalışıyorlar. **Bu yaptıkları, ne kadar çirkin bir davranış!**

3. E v e t , münâfıkların durumu böyledir; **çünkü onlar,** İslâm hakîkatiyle ilk karşılaştıklarında **iman etmiş,** fakat daha sonra birtakım çıkar hesapları yüzünden hakîkati bile bile **inkâr etmişlerdir. İşte bu yüzden kalpleri mühürlenmiştir, artık iç dünyalarında gerçeğin sesini duyamaz, doğruyu eğriyi idrâk**

edemezler.

4. Onları gördüğünde, dış görünüşleri hoşuna gider, konuştukları zaman da kendilerini dinletirler, sen onların sözlerine kulak verirsin. Fakat ne yüreklerinde —o gösterişli bedenlerine uygun— cesâret, ne de yaldızlı sözlerinde samîmiyet vardır! O kadar duygusuz, o kadar ruhsuzlardır ki, tıpkı duvara dayanmış kütüklere benzer onlar. Herkesi kendileri gibi hâin zannettiklerinden, herkesten ve her şeyden şüphe duyar, işitti kleri **her seslenişi kendi aleyhlerinde sanırlar.** Ey Müslüman, **onlar en azılı düşmandır; onlara karşı dikkatli ol! Allah kahretsin onları; nasıl da göz göre göre haktan, hakikatten çevriliyorlar!**

5. Onlara, “Gelin fırsat varken tövbe edin de, Allah’ın Elçisi sizin için bağışlanma dilesin ve kurtulun bu lânetten!” denildiğinde, bunu gururlarına yediremez, hemen başlarını çevirip uzaklaşırlar; böylece, büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

6. Ey Peygamber! Sen onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir. Çünkü kendileri tövbe etmedikleri sürece, Allah onları asla bağışlamayacaktır! Hiç kuşkusuz Allah, bilerek ve isteyerek yoldan çıkan bir topluluğu doğru yola iletmez.

7. Onlar, Medîneli hemşehrilerine, “Allah’ın Elçisinin yanında bulunan Mekkeli Müslümanlardan maddî desteğinizi kesin ki, böylece onun etrafından dağılıp gitsinler!” diyorlar. Oysa göklerin ve yerin haz ineleri Allah’ındır ve onu dilediğine dilediği ölçüde verir fakat ikiyüzlüler, bu gerçeği idrâk etmezler.

8. Bir de, “Medîne’ye döndüğümüz zaman, üstün ve şerefli olan Medîneli münafıklar, alçak ve aşağılık olan Mekkeli Müslümanları bu şehirden mutlaka sürüp çıkaracaktır!” diyorlar. Oysa her türlü şeref ve üstünlük Allah’a, dolayısıyla Elçisine ve inananlara aittir; ne var ki, ikiyüzlüler bunun bilincinde

değiller.

9. Ey iman edenler! Malınız mülkünüz ve çoluk çocuğunuz, sizi Allah'ı anmaktan ve Allah yolunda mücâdele etmekten alıkoymasın! Dikkat edin; her kim böyle davranacak o l u r s a , dünyada da, âhirette de kaybedenlerden olacaktır!

O hâlde;

10. Ölüm meleği ansızın kapınızı çalmadan ve son pişmanlıkla, “Ya Rabbi; ne olur bana biraz daha mühlet ver de, Senin yolunda her şeyimi harcayıp iyi bir insan olayım!” diyeceğiniz an gelip çatmadan önce, size bahşettiğimiz nîmetlerden bir kısmını hemen şimdi Allah yolunda harcayın.

11. İyi bilin ki, ölüm vakti gelip çattığında, Allah hiçbir canın ölümünü ertelemeyecektir.

Hiç kuşkusuz **Allah**, bütün yaptıklarınızdan

haberdardır.